

popotnika tak razgled, ki se popisati ne more! Pred nami se razprostirajo tako lepe polja in travniki, kateri slednji so nasajeni s košato obrašenimi jeseni, da bi, ako bi ne vidili skoraj nebrojnega števila cerkvá pred seboj, predstavljene se mislili v rajsk del sveta. (Dalje sledí.)

Nove bukve.

Geographische Bilder aus Oesterreich. Schilderungen aus der Natur, Industrie, Geschichte und dem Volksleben. Herausgegeben unter der Mitwirkung von J. Wenzig durch (Oberlehrer) Fried. Körner in Halle.

To leto so začeli v Leipzigu v nemškem jeziku izhajati zvezki pod naslovom „Zemljopisne podobe iz Avstrijskega „Geographische Bilder aus Oesterreich“. Izdatelj tega mičnega dela namenuje zemljo- in narodopisne posebnosti našega cesarstva pa tudi njegove imenitniše dogodbe ne le z živimi popisi temuč tudi z lepimi podobami brávcem pred oči postavljati. Perva knjižica, ki jo v rokah imamo, nam celo torbico podučnega in kratkočasnega ponuja, napolnjena je z 59 prav lično dodelanimi podobami. Nje predmet je nadvojvodstvo zgornje in dolnje avstrijsko, salcburško in pa štajarsko. Komaj smo se krasnih poslopij veličastnega Dunaja in njegovih lepotij nagledali, že smo med drevarji ali holcarji, ki si v gorah med Avstrijskim in Štajarskim s kervavim potom kruh služijo; od tod se sprehajamo po bojiščih dunajskih planjav, kjer so se Avstrijani nekdanj junaško borili. Potem nas pelje pisatelj k solnograškim toplicam in slapovom, v Marijne Celje, k gornjo-štajarskim rudarjam, in te mične popise sklene z veličastno železnico čez goro Semering. Kakor se iz tega kratkega načerta kaže, se predmeti kaj lepo verstijo. Gotovo bo to delo k povzdigi zemljopisnih vednost dokaj pripomoglo. Cena tega zvezka je 1 fl. 20 kr., dobiva se tudi v knjigoprodajavnicah v Ljubljani. — Drugi zvezek bo obsegal Krajnsko, Koroško, Teržaško, Tiroljsko, Lombarsko in Benečansko in bode olišpan s podobami cerkniškega jezera, Ljubljane, kalvariške gore v postojnski jami, piske jame in drugih znamenitost sosednih dežel. Radovedni smo, kako bo vse to popisano in izrisano. — Tretji zvezek bo zapopadel Česko, Marsko, Šlezko, Galicijo in Bukovino, četerti pa Ogersko, Erdeljsko, Horvaško, Slavonijo, vojaško Granico, Serbijo, Banat in Dalmacijo. Cena vsacemu teh zvezkov bo po obširnosti od 1 fl. 20 kr. do 1 fl. 48 kr.

Novičar iz raznih krajev.

Sliši se, da je avstrijska vlada sklenila prizanesti in povratbo domú dovoliti vsim tistim posestnikom v laških kronovinah, ki so zavolj kakošnega prekucijnega vdeležstva v letih 1848 in 1849 iz dežele kam drugam pobegnili, naj so njih posestva sekvestrirane bile ali ne. — C. k. ministerstvo dnarstva je kupčijskim zbornicam vediti dalo, da je nadglednemu osoblju in posebno žandarmom velélo, da opazovaje pohišne kramarje (hausirarje), se nimajo spuštati v presojevanje: v katero kupčijsko versto spada blago, ki ga pohišovavec prodaja, ker za takošno presojevanje je treba, da presojevavec blago natanko pozná, kar se pa od nadglednega osoblja in žandarmov terjati ne more. — V obširnem naznanku c. k. ministerstva nauka se bere, da se bojo učitelji ljudskih šol prihodnje tudi kmetijstva in vertnarstva toliko izučiti mógli, da bojo v stanu otroke podučevati saj v poglavitniših pervinah kmetijstva in vertnarstva. — Bere se, da se bojo takim soseskam, ktere bojo poti in druge prazne prostore s sadnim drevjem zasedile, premije delile. — Pretekli teden je bil na dunajskem živinskem sejmu pitan vol iz baron Sina-tove grajšine za 380 gold. prodan; — vse se je čudilo nad tem velikánom. — Važna pravda: ali bo mir ali vojska? bo že prihodnji teden sklenjena, čeravno bo po tem popolno dogo-

tovljanje dotične pogodbe več tednov potrebovalo. Za gotovo se namreč sliši, da se bo pariški zbor danes (v saboto) začel. Še zmiraj kaže večidel vse na mirno spravo; francozki časnik „Jour. des Deb.“ sicer terdi, da 3. in 5. člen znanih predlogov bi utegnili kake overe delati, ker turška vlada bo terjala, da morajo Rusi zlo zlo važno terdnjavo Nikolajev podreti, v kar se pa ti ne bojo radi udali, ker Nikolajev ne stoji ob črnem morji, ampak ob Bugu, 20 milj od iztoka te reke v černo morje, tedaj se po besedah 3. člena ne more prištevati černomorskim terdnjavam. Angleži — pravi omenjeni časnik dalje — bojo v 5. členu terjali, da Rusi ne smejo na alandskih otokih nobene vojaške terdnjave imeti in tudi podertega Bomarsunda ne več izzidati; nasproti pa tudi Rusi ne bojo zajetega Karsa Turkom radi nazaj dali. Al kdo vé: ali bo to vse tako, kakor ta sicer dobro podučeni časnik pripoveduje, kateri pri vsem tem sam pravi, da se imamo mirú nadjati, kterege bo berž ko ne sklenilo tistih 12 mož, ki se bojo danes usedli okoli veliko pomenljive mize. — To pa je tudi iz vsega, kar se sliši, skor gotovo, da francozka vlada se je z rusovsko že popolnoma sprijaznila, in kakor gré ta nova prijaznost po stopinjah čedalje bolj gori, gré prijaznost z angležko bolj doli; to čutijo že angležki časniki in zatega voljo je te dni časnik „Times“ tak hrup zagnal, da vsi napol vladni francozki časniki so bili podrezani, korancati zatega voljo angležki časnik in terditi, da ono natolcevanje je prazen izmislek. Pa saj se bo kmalo resnica zvedila. — Ker je sultan turški že o pustu, obiskavši plesišče angležkega in francozkega poslanca, prelomil staro mahomedansko zapoved, da noben Turk ne smé stopiti v hišo kristijana, tedaj tudi ni neverjetno, kar se še dalje sliši, da po sklenjenem miru bode šel v Turin, Pariz, London in na Dunaj se osebno zahvalit vladam, ki so mu pomagale iz zaderge. — Národna obleka se pri gospódi rusovski čedalje bolj razširjuje, posebno se sarafani prikupljajo gospém.

Národna pesem.

(Konec.)

Ko je v jutro jutro osvanilo,
Na Ungare Turki udarijo;
Ko se začne kervca prelivati,
Počne Jur se nazaj umikati.

Ko vidijo age in spahije,
Da se Jure nazaj pomikuje,
Ki nikdar se nazaj ni pomikal,
Pobegnijo nazaj brez obzira.

Tedaj Ugri sablje povadijo,
Svoje bojne kopja položijo,
Dobrim konjem uizde popustijo,
Vso carevo vojsko izsekajo.

Ko to vidi Kastriotič Jure,
Dobavi se čate velikega
Pa izvadi nad-nj britko sabljo,
Ter mu take besede govori:

„Vale piše listek knjige bele,
Napiši jo od strani careve,
Krojskemu jo pošlji kapitanu,
Naj mi dade Krojo u Epiru.“

„Ako li je napisati nečes,
Odseč čem ti ruso glavo tvojo,
Dati čem jo vojevodu Janku.
To čem storit — vera ti je moja!“

Čata piše listek knjige bele;
Knjigo piše, ujede ga zmija,
Kajti Jure pisma se dobavi,
Ter odbije čati ruso glavo.

Pa odide k ravni Arbanii,
Ž njim pa ide tri sto Arbanesov,

Vse plemičev in gospodičičev,
Vse vitezov poprej neženjenih.

Kadar Jure v belo pride Krojo,
Krojskemu dá pismo kapitanu;
Pismo bere krojski kapitane,
Knjigo bere, solzice preliwa.

Ali drugo storiti nemore,
Ključce mu dá od grada belega,
Poznava ga, da je poglavica
Od vse ravne zemlje Arbanije.

Ko pa Jure ključce dóbi v roke,
Družinico svojo ogovori:
„Družinica, mila bratja moja!
Nabrusite svitle sablje svoje.“

„Kadar bode nocojo polnoči,
Kar najdete, da je obrezano
In se neče s kerstom pokerstiti,
Izsečite malo in veliko.“

Željno oni noči pričakujo,
Urno sablje vsak svojo brusijo;
Kadar pa je o polnoči bilo,
Izsečejo malo in veliko.

Ko pa se je v jutro razdaniło,
Gruši Jure visoke munare
Ter mi zida cerkve in oltare,
Uzme krono svojega očeta.

Vso osvoji ravno Arbanijo,
Kar le najde, da je obrezano,
Vse izseče malo in veliko,
Pa pohodi svojo mater milo.
Zapisal J. Kobe.

 Današnjemu listu je priložena posebna doklada z naznanilom novih bukev.

Odgovorni vrednik: Dr. Janez Bleiweis. — Natiskar in založnik: Jožef Blaznik.